

[Indenrigs- og boligministeren.]

Denne lempelse af skatteskalaen blev ved lov nr. 132 af 28. marts 1951 forlænget uforandret for skatteåret 1951—52 og foreslås nu forlænget, således at den får virkning også for skatteåret 1952—53.

Overgangen til den ændrede skatteskala medfører imidlertid en mindreindtægt for udligningsfonden, og under hensyn hertil foreslås det, at statskassen refunderer udligningsfonden et beløb, der som grundbeløb fastsættes til 40 mill. kr., således at der vil kunne tilvejebringes balance mellem udligningsfondens indtægter og udgifter i finansåret 1952—53. Ved udformningen af bestemmelserne i lovforslagets § 2 er der iøvrigt taget hensyn til, at finansministeren endnu ikke i medfør af § 20 i loven om den fælleskommunale udligningsfond har truffet bestemmelse om, med hvor stor en procent af grundbeløbet den fælleskommunale indkomstskat skal udskrives for skatteåret 1952—53.

Afregningen af tilsvaret fra statskassen skal efter forslaget ske til de samme terminer, som gælder for kommunernes afregning af fælleskommunal indkomstskat og formueskat for skatteåret 1952—53.

Med disse ord vil jeg gerne anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Formanden: Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede finansminister, for at han kan fremsætte fire i dag anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Thorkeil Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om midlertidig forlængelse af forskellige forbrugsafgiftslove, forslag til lov om forlængelse af den midlertidige tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v., forslag til lov om en tillægsindkomstskat for skatteåret 1952—53 og forslag til lov om udskrivning af en værneskat for skatteåret 1952—53. Det drejer sig for alle disse fire lovforslags vedkommende om en forlængelse for det kommende finans- eller skatteår af bestående lovgivning. I de tre første tilfælde drejer det sig om en uændret forlængelse for det kommende år.

I en tid da vi står med meget stærkt stigende statsudgifter, og da det derfor vil være nødvendigt at søge en forøgelse af beskatningen gennem nye skattekloder eller forhøjelse af bestående skatter, må det være naturligt, at man først og fremmest forlænger den skattelovgivning, man har, og

så bagefter overvejer, på hvilke punkter den skal suppleres med noget nyt eller med forøgelser. Dette er naturligvis baggrunden for, at forbrugsafgifterne og tillægsindkomstskatten her foreslås forlænget uforandret. Dette forhindrer naturligvis ikke, at man i ganske særlige tilfælde kan overveje visse reguleringer, som erfaringen kan have vist ønskeligheden af, men man må naturligvis her være meget forsigtig, i en tid da det er en forhøjelse af niveauet og ikke det modsatte, som er påkrævet.

Jeg skal derfor nøjes med at nævne, at regeringen overvejer en lempelse af hensyn til taxa- og lillebilvognmændene, således at de kan blive fri for den dobbelte tillægsafgift på motorkøretøjer, og at der endvidere måske kunne være tale om at se på visse cigarkategorier og på spørgsmålet om en lempelse for de mindre bryggerier. Iøvrigt må man, som jeg nævnte, være meget forsigtig; men det må man jo se på i det kommende udvalg.

Jeg skal gøre enkelte bemærkninger om forslaget om en værneskat. I dette forslag foreslås værneskatten forlænget for hele det kommende skatteår, samtidig med at satserne i skalaen er forhøjet med gennemsnitlig 25 pct. Derimod er indkomstgrænsen ikke forandret. Det må være naturligt, forekommer det regeringen, i en tid hvor vi skal forhøje beskatningen på forskellige punkter, da særlig at fæste opmærksomheden ved den skat, der ifølge sit navn er knyttet til forsvaret, idet jo det forøgede forsvar er en væsentlig, ja, den væsentligste årsag til, at vi står overfor større statsudgifter i det kommende år. Det er grunden til, at man har foreslået denne forøgelse for værneskattens vedkommende. Jeg skal endvidere henvise til lovforslagets § 13, hvorefter værneskatten ikke skal indregnes i det pristal, der bruges ved afregningen af lønninger for arbejdere og tjenestemænd. Det er en bestemmelse, der svarer til den, som blev indført i fjor, for såvidt angår forhøjelsen af afgiften på øl og spiritus, og begrundelsen er naturligvis den samme, at det i disse tilfælde angår en afgiftsforøgelse, der bør bæres af hele befolkningen på samme måde, uanset om det drejer sig om lønmodtagere eller andre.

Jeg burde måske i samme forbindelse gøre en bemærkning om den fælleskommunale indkomstskat. Det er ganske vist indenrigsministeren, der fremsætter forslag om skalaen for denne skat, og indenrigsministeren vil fremsætte forslag herom, men det påhviler finansministeren at fastsætte udskrivningsprocenten under hen-